

[Søren P. Larsen.]

ninger, der er til Stede, og Samhandelens Betydning for Landet som Helhed er af afgørende Værdi, naar man tænker paa Opbygningen.

Nødvendig Tilførsel af denne Art vil kunne give Arbejde, saa vi kan komme bort fra Understøttelse og Arbejdsdeling og faa Produktionen i Gang. Det ønsker vi alle, og derfor ønsker vi at fremhæve ogsaa her, at Opmærksomheden maa henledes derpaa. Det er meget godt, at vi af og til i Bladene kan læse en Række Forklaringer og Forhandlinger, der har været ført, selv „Berlingske Tidende“ var for nogle Dage siden inde paa; at Forklaring ikke gør det — men det er Resultater, som Befolkningen ønsker at faa Lejlighed til at stifte Bekendtskab med. Vi har i de sidste Dage set, at det gaar saa langsomt, der skulde endnu ligge adskillige Varemængder i Frihavnen. Bladene har rørt ved det, det er den Slags Ting, som gør, at der ikke er saa megen Tiltro til det System af Administration, der er samlet i Handelsministeriet.

Undertiden synes man ligefrem, at man gennem de Foranstaltninger, der er gennemført, direkte har gjort Skade, f. Eks. den Tørverationering og Forsøg paa Tørveordning, man har spildt Tiden med, og for os at se ser det ud til, at der i Aar bliver daarligere Forhold paa dette vigtige Omraade end i noget tidligere Aar. Handelsministeriets Indgreb er formentlig foregaaet ud fra de ædleste Motiver, men det er igen her Resultater, man stirrer efter, og som bliver afgørende. Og som et Supplement til hele denne mærkelige Tørvehistorie kommer den Omstændighed, at Tørveafbærerne har nedlagt Arbejdet og er gaaet i Strejke. Statsmagten har været villig til at yde betydelige Millionbeløb for paa forskellig Maade at animere til øget Tørveproduktion, Vejret har været vanskeligt, og nu ender det hele oven i Købet i en ulovlig Strejke, saa Tørvene ikke kan blive baaret af. Jeg kan huske engang — og det kan det ærede Medlem Hr. Bomholt maaske ogsaa —, da man fra hans Side førte Valgkampagnen paa 3 B'er. Det ærede Medlem kan godt huske, hvad disse 3 B'er betød, jeg skal nøjes med at nævne de 2. Jeg tror ikke, man vil bruge de store B'er i denne Omgang. Folk kan huske Brødstrejken og lægger Mærke til Tørvearbejdernes Brændselsstrejke, saa B som Brændsel kan ikke bruges. Det tredje B — vi har jo Bolignød, det er muligt, det ærede Medlem kan rejse en Agitation paa dette Omraade.

Det har adskillige Gange knebet med

at faa disse ulovlige Strejker afblæst, fordi man tilsyneladende manglede Evne og Fasthed til at gribe ind, saa at de kunde bringes til Ophør, men de mange kolde Stuer i det kommende Efteraar og den kommende Vinter taler alligevel deres alvorlige Sprog om et Stykke Planøkonomi gennemført af Handelsministeriet i dette Foraar og denne Sommer.

Jeg har tilladt mig at fremhæve netop disse Omraader, hvor den fineste Statsmagt har Ledelsen. Det kan nok give Anledning til visse Tanker ind under Valget. Jeg tror ikke, det tjener noget forstandigt Formaal, at de Partier, som under hele Besættelsesperioden har samarbejdet og under de tungeste Vilkaar har bøjet sig mod hverandre af Hensyn til Helhedens Vel, rejser sig i haard Kritik over det, vi i Fællesskab har været med til. Og det samme vil jeg for mit Vedkommende sige med Henblik paa den Politik, der har været ført stort set fra Befrielsen indtil Valget; vi har stemt for de Love, som er gennemført. Derfor tror jeg ikke, vi skal overgaa hverandre i kritiske Bemærkninger angaaende Fortiden; og jeg er uenig med det ærede Medlem Hr. Kristen Amby, som sagde, at Valget var en Dom over Rigsdagen. Jeg tror slet ikke, Valget bliver en Dom over Rigsdagen, som det bliver under normale Forhold. Jeg tror langt snarere, Valget bliver et Spørgsmaal om, hvilken politisk Linie der skal gælde i Nutiden og i Fremtiden. Under de tunge Aar har vi søgt efter Evne — og de, som er stærkest i Kritikken, kan godt føre meget skarp Kritik mod Rigsdagen som Helhed —, men vi har søgt efter Evne at lempe Vilkaarene for Befolkningen. Det vilde have været lettere for os, hvis vi var stukket af alle sammen, men nogle skulde blive og tage Hundevagten. Derfor tror jeg, Valget fortrinsvis vil blive et Spørgsmaal om, hvilke Retningslinier vi skal følge med Henblik paa Fremtiden. De forskellige Partier har jo ogsaa udsendt deres Programmer, mere eller mindre i Længden og mere eller mindre omfattende. Dette at komme til Valg paa de Anskuelser, som de forskellige Partier repræsenterer, minder ogsaa om den Tid, vi havde før Krigen, og vi har alle sammen længtes efter den Dag, da vi frit og uhindret kan drøfte vore egne Forhold for aabent Tæppe.

Det ærede Medlem Hr. Bomholts Parti, Socialdemokratiet, har pudset Socialiseringsplanerne stærkt op i de rigtige røde Farver. Erhvervslivets Socialisering; det er Maalet, gennem Bedriftsraad, Sektionsraad, og hvad det nu hedder alt sammen. Selv med den